

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VKa 144/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 21 grudnia 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 280/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>apelacja prokuratora</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez:</p> <p>- niezasadne uznanie, iż przyczyną wypadku drogowego było umyślne naruszenie zasad ruchu drogowego przez</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

kierującego
kombajn zbożowy
J. D. D. D.
(1) polegające na
poruszaniu się po
drodze publicznej
bez wymaganego
bezwzględnie
obowiązującymi
przepisami prawa
zezwoleń na
przejazd pojazdu
ponadgabarytowego
oraz bez pojazdu
wykonującego
pilotaż. a także
poprzez
pokonywanie
niebezpiecznego
zakrętu w lewo o
ograniczonej
widoczności z uwagi
na znajdującą się
tam roślinność,
jadąc przy tym całą
szerokością jezdni
wynoszącą w tym
miejscu 3,8 m, nie
zaś prawą częścią
pojazdu po jego
poboczu podczas,
gdy zebrany w
sprawie całokształt
materiału
dowodowego
uzasadnia przyjęcie,
że nawet gdyby D.
D. (1) zastosował
się do naruszonych
reguł ostrożności, do
wypadku i tak by
doszło a tym samym
niemożliwym jest
przypisanie
oskarżonemu
odpowiedzialności
za jego
spowodowanie jak i

przyczynienia się do niego,

- niezasadne przyjęcie, że J. S. prawidłowo kierował pojazdem marki V. (...) podczas, gdy zebrany w sprawie całokształt materiału dowodowego uzasadnia przyjęcie, że mając na względzie szerokość i budowę drogi jaką się poruszał, ograniczenie widoczności spowodowane rosnącymi przy drodze drzewami i krzewami, natężenie ruchu i rodzaj pojazdów jakie mogły poruszać się po tej drodze, prędkość 73km/h z jaką się poruszał nie była prędkością bezpieczną, co uniemożliwiło mu odpowiednie zareagowanie na pojawienie się przeszkody na drodze i tym samym było przyczyną wypadku

obraza prawa procesowego mającego wpływ na treść wyroku, a to art. 198 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i udostępnienie biegłym

	opiniującym w sprawie całości zebranego materiału dowodowego, w tym wydanych poprzednio w sprawie opinii biegłych co uniemożliwiło wydanie bezstronnej opinii w sprawie.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd - na mocy art. 436 kpk - nie odniesie się do opisanych powyżej zarzutów z uwagi na dostrzeżone z urzędu uchybienie, wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.			
Wniosek			
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. D. (1)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Sąd - na mocy art. 436 kpk - nie odniesie się			

<p>opisanego powyżej wniosku, skoro nie odniósł się do postawionych uprzednio zarzutów z uwagi na dostrzeżone z urzędu uchybienie, wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <p>1) na zasadzie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia a mianowicie:</p> <p>a) art. 5§2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego niedających się usunąć wątpliwości w sytuacji, gdy zgromadzony materiał dowodowy nie wskazywał na wypełnienie przez oskarżonego znamion czynu określonego w art, 177§ 1 i §2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dziennik Ustaw z 1997, numer 88, pozycja 553, dalej jako k.k.), poprzez spowodowanie nieumyślnie wypadku, na skutek naruszenia, choćby</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

nieumyślnego, zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym;

b) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności poprzez uznanie za pełną i odpowiadającą na wszystkie wątpliwości opinii biegłych P. K. i Ł. K., która zawierała nieścisłości i stawała w sprzeczności w stosunku do wyników i twierdzeń zawartych w pominiętych pozostałych opiniach biegłych M. S., M. Ś. (1) oraz W. K.;

1) a wskutek powyższego na zasadzie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w

ruchu lądowym
opisanego w art.
177§ 1 i § 2 k.k.,
podczas gdy brak
było jakichkolwiek
wiarygodnych
dowodów
pozwalających na
poczynienie takich
ustaleń;

2) z daleko
posuniętej
ostrożności
procesowej, w razie
nieuwzględnienia
przez Sąd ad
quem powyższych
zarzutów, na
zasadzie art. 438
pkt 1 k.p.k. zarzut
obrazy przepisów
prawa materialnego,
tj. 177§1 i §2
k.k. w zakresie
kwalifikacji prawnej
czynu przypisanego
oskarżonemu
poprzez uznanie, iż
zachowanie
oskarżonego
wypełniło znamiona
opisane w art. 177§1
k.k. w zb. z art.
177§ 2 k.k. w zw.
z art. 11§2 k.k. w
zw. z art. 4§ 1 k.k.,
podczas gdy zgodnie
ze zgromadzonym w
sprawie materiałem
dowodowym
oskarżony nie
dopuścił się
umyślnego
naruszenia zasad
bezpieczeństwa w
ruchu lądowym,
jak również nie
spowodował
wypadku, w którym

	<p>pokrzywdzony poniósł śmierć, tym samym nie wypełniając znamion przestępstwa określonych w art. 177§ 1 i §2 k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd - na mocy art. 436 kpk - nie odniesie się do opisanych powyżej zarzutów z uwagi na dostrzeżone z urzędu uchybienie, wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. D. (1), ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny.		
Sąd - na mocy art. 436 kpk - nie odniesie się opisanego powyżej wniosku, skoro nie odniósł się do postawionych uprzednio zarzutów z uwagi na dostrzeżone z urzędu uchylenie, wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	W sprawie nastąpiła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 17§1 pkt 9 k.p.k. z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Postępowanie 1 Ds 1412/12 zakończyło się wydaniem postanowienia o umorzeniu śledztwa		

w sprawie
nieumyślnego
naruszenia w dniu
26 lipca 2012 roku
na drodze publicznej
pomiędzy S. a
Ż., gm. M. zasad
bezpieczeństwa w
ruchu lądowym
przez
niedostosowanie
prędkości do
ograniczenia
widoczności na łuku
drogi, w wyniku
czego doszło do
wypadku
drogowego, wskutek
którego A. D.
doznał obrażeń ciała
w postaci złamania
obojczyka lewego,
które naruszyły
czynności narządów
ciała na okres
przekraczający 7 dni,
tj. o czyn z
art.177§1k.k. wobec
stwierdzenia, że
sprawca zmarł. tj. na
podstawie art. 17§1
pkt 5 k.p.k.

Subsydiarny akt
oskarżenia
obejmował zarzut
postawiony D. D.
(1): o to, że w
dniu 26 lipca 2012
roku na drodze
publicznej pomiędzy
S. a Ż., gmina M.,
kierując kombajnem
zbożowym J. D. (...)
szerokości 3,8 m
wraz z przyczepą,
na której znajdowało
się urządzenie tnące,
tzw. heder umyślnie
naruszył zasady

bezpieczeństwa w ruchu lądowym poruszając się po drodze publicznej bez wymaganego bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa zezwolenia na przejazd pojazdu Ponadgabarytowego, a także poruszając się w ten sposób nie będąc wbrew bezwzględnie obowiązującym przepisom prawa poprzedzony pojazdem wykonującym pilotaż, pokonując niebezpieczny zakręt w lewo o ograniczonej widoczności z uwagi na znajdującą się tam roślinność, jadąc przy tym całą szerokością jezdni wynoszącą w tym miejscu 3,8 m, nie zaś prawą częścią pojazdu po jego poboczu, nieumyślnie spowodował wypadek w ten sposób, że doprowadził do zderzenia z jadącym prawidłowo w przeciwną stronę samochodem marki V. (...) numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez J. S., który wchodząc w zakręt w prawo z dozwoloną adrnistracyjnie i

dostosowaną do warunków panujących na drodze prędkością 73 km/h, dostrzegłszy jadący z naprzeciwka wyżej opisany kombajn, poruszający się w powyżej opisany sposób, nie mając możliwości jego wyminięcia, rozpoczął gwałtowne hamowanie, w skutek czego zjechał na lewą stronę jedni, gdzie doszło do zderzenia obu pojazdów w wyniku, którego gardziel kombajnu znajdujący się w pozycji maksymalnie uniesionej ku górze wbił się w kabinę V. (...) - jej lewą stronę, aż do środka fotela kierowcy, tj. na odległość 1,6 m, w następstwie którego to zdarzenia kierowca samochodu V. (...) J. S. poniósł śmierć na miejscu, a jego pasażer A. D. doznał obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka lewego, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający 7 dni, to jest o czyn z art. 177 §1 k.k. w zb. z art. 177 § 2 k.k. przy zast. art. 11 §3 k.k.

W sprawie 1
Ds 1412/12 nie
wpłynęło
zawiadomienie o
popelnieniu
przestępstwa
autorstwa M. Ś.
(2)/przedstawicielki
zmarłego podczas
zdarzenia J. Ś./.
Postępowanie
przygotowawcze
toczyło się z
urzędu. Wszczęto
śledztwo w sprawie
wypadku drogowego
mającego miejsce w
dniu 26 lipca 2012r.
na trasie między
miejscowościami S.
gm. S., a Ż. gm. M.,
w wyniku którego
śmierć na miejscu
poniósł J. Ś., tj. o
czyn z art. 177§2 k.k.
J. Ś. w sprawie 1
Ds 1412/12 według
opisu czynu, co do
którego umorzono
postępowanie, nie
został uznany za
pokrzywdzonego ale
za sprawcę
zdarzenia. M. Ś.
(2) nie złożyła
zawiadomienia o
popelnieniu
przestępstwa na
szkodę zmarłego J.
Ś.. W sprawie
o 1 Ds 1412/12
pokrzywdzonym był
A. D., a sprawcą
tego pokrzywdzenia
miał być według
oskarżyciela
publicznego właśnie
zmarły J. Ś..
Powyższe wynikało

z treści wydanych w sprawie dwóch postanowień o umorzeniu śledztwa, a te oparte były głównie na dwóch opiniach biegłych sądowych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. W opisie czynów zawartych w postanowieniach kończących postępowanie 1 Ds 1412/12 D. D. (2) nie był w ogóle wymieniany zarówno ani jako potencjalny sprawca, ani jako pokrzywdzony. Nigdy nie wpłynęło również zawiadomienie o możliwości popełnienia przez D. D. (1) przestępstwa na szkodę J. Ś. i A. D..

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania należało uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie karne na podstawie art. 17§1 pkt 9 k.p.k. z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela.

Podjmując decyzję w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w Koszalinie miał na uwadze następujące poglądy prawne.

Zdolność skargowa pokrzywdzonego do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia dotyczy tylko tego czynu, w związku z którym prokurator ponownie odmówił wszczęcia lub umorzył postępowanie.

Skarga subsydiarna może zatem obejmować zarzut popełnienia czynu, który zachowuje przymiot tożsamości z tym, którego oceny dotyczyły obie decyzje kończące postępowanie

przygotawcze / wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18.02.2016r. IIKa 6/16 KZS 2016/5 poz. 69/. Oskarżyciel wnoszący

subsydiarny akt oskarżenia poprzez art. 55 § 1 KPK musi ograniczyć granice swego zaskarżenia do takich elementów, jakie wynikają z treści postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania przygotowawczego.

Z kolei jednak zakres prowadzenia tego postępowania zdeterminowany jest treścią złożonego zawiadomienia o

przestępstwie. Tak więc, badając podstawy zezwalające na wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia (art. 330 § 2 KPK) sąd w pierwszej kolejności powinien ustalić, w oparciu o zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, ścigania jakich czynów domagał się pokrzywdzony, a następnie na podstawie treści postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego stwierdzić, czy postępowanie to zostało zakończone w zakresie całego zawiadomienia złożonego przez pokrzywdzonego. Sąd dokonując ustaleń dotyczących tożsamości czynu nie powinien brać pod uwagę jedynie procesowego opisu czynu zamieszczonego w postanowieniu prokuratora, ale musi także uwzględnić okoliczności wynikające z czynności dowodowych przeprowadzonych w śledztwie lub dochodzeniu, czynności

sprawdzających, a także okoliczności z przebiegu postępowania zażaleniowego (tak Jarosław Zagrodnik w: „Instytucja skargi subsydiarnej w procesie karnym” C.H. Beck, Monografie Prawnicze, Warszawa 2005). postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach - II Wydział Karny z dnia 24 kwietnia 2013 r. II AKz 200/13/. Skarga subsydiarna może jedynie obejmować zarzut popełnienia czynu, który zachowuje przymiot tożsamości z tym, którego oceny dotyczyły decyzje kończące postępowanie przygotowawcze.

Kryteria tożsamości czynu wyznacza opis czynu, co do którego dwukrotnie zapadły decyzje o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania / wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - II Wydział Karny z dnia 22 listopada 2019 r. II AKa 280/18 Teza Teza redakcyjna Legalis KZS 2020 nr 1, poz. 55,

www.orzeczenia.ms.gov.pl,

KZS 2020 nr 2, poz.
55, Legalis Kodeks
postępowania
karnego, Art. 55 § 1,
Art. 330 § 2 Numer
2271634 /.

Przedmiotem
postępowania 1 Ds
1412/12 był skutek
w postaci obrażeń
ciała jakie odniósł
pokrzywdzony A. D..
Wynikiem
postępowania 1
Ds 1412/12 było
ustalenie, że
sprawcą wypadku
drogowego był J. Ś..
Tymczasem zarzut
subsydiarnego aktu
oskarżenia
obejmował skutek w
postaci śmierci J.
Ś., którego sprawcą
miał być D. D.
(1). D. D. (1)
nie występował w
sprawie 1 Ds 1412/12
ani jako osoba
podejrzewana, ani
jako pokrzywdzony.
Jego nazwisko nie
było w ogóle
wymienione w opisie
czynu co do
którego dwukrotnie
umorzono
postępowanie. Nie
wpłynęło również
zawiadomienie o
popelnieniu
przestępstwa przez
D. D. (1). Na gruncie
niniejszej sprawy
prokurator nigdy
nie wypowiedział
się, czy odmawia
ścigania
oskarżonego D. D.

(1) o przestępstwo spowodowania wypadku komunikacyjnego, w którym śmierć poniósł J. Ś., a ustalone obrażenia ciała doznał A. D.. Dlatego sąd pierwszej instancji, przypisując oskarżonemu D. D. (1) taki czyn, dopuścił się uchybienia o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Nie zostały spełnione formalne przesłanki do wystąpienia z subsydiarnym aktem oskarżenia przeciwko D. D. (1). Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. brak skargi uprawnionego oskarżyciela jest przeszkodą procesową w sądowym postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Stwierdzenie w postępowaniu odwoławczym braku skargi uprawnionego oskarżyciela prowadzić powinno do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i umorzenia postępowania

stosownie do art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., przy czym nastąpić to ma na korzyść oskarżonego, zgodnie z art. 439 § 2 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2017 r., IV KK 453/16, Legalis). Przesłanka do wystąpienia z subsydiarnym aktem oskarżenia jest ściśle związana z zasadą skargowości, która dla wszczęcia postępowania sądowego wymaga impulsu uprawnionego oskarżyciela lub innego podmiotu. Wykluczone jest rozszerzające interpretowanie wyjątków, a tym samym rozstrzygnięcie odnośnie do czynu, co do którego prokurator nie zaniechał ścigania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2019 r., III KK 69/18). Uprawnienie do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia przez pokrzywdzonego podlega ograniczeniom, ponieważ pokrzywdzony wyłącznie w ściśle określonym zakresie może złożyć akt

oskarżenia w sprawach, które z zasady ścigane są z oskarżenia publicznego i oskarżycielem jest wyłącznie prokurator. W związku z powyższym nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca uprawnienia oskarżyciela subsydiarnego i pozwalająca sądowi badać sprawy, które ścigane są z oskarżenia publicznego, poza zakresem wyznaczonym treścią art. 55 KPK (por. np. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 października 2017 r. II AKz 244/17). R. legis przepisu art. 55 § 1 KPK, sprowadza się do umożliwienia pokrzywdzonemu samodzielnie oskarżania w sprawie o czyn ścigany w trybie publicznym. Subsidiarne oskarżenie posiłkowe, jako wyjątek od oskarżania w trybie publicznym, oparte jest na założeniu, że prokurator, mimo przyznania przez sąd racji pokrzywdzonemu

żądającemu ścigania, ponownie odmawia takiego ścigania (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 grudnia 2011 r. II AKz 476/11, OSA 2012, Nr 9, poz. 19-36). Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Koszalinie orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

Zwięźle o powodach
zmiany

<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>	<p>uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 17§1 pkt 9 k.p.k. umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>W sprawie zaszła okoliczność przewidziana w przepisie art. 439§ 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 9 k.p.k. skutkująca uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela. Uzasadnienie powyższej decyzji zawarte jest w punkcie 4.1.</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	<p>Co do zasady, stosownie do art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 640 § 1 k.p.k., w związku z uchynieniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania koszty procesu ponosi oskarżyciel posiłkowy subsydiarny. Jednakże w warunkach niniejszej sprawy należało uznać, że zachodzi wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 632a § 1 k.p.k., nakazujący obciążenie Skarbu Państwa kosztami sądowymi.</p> <p>Wystąpienie wyjątkowego wypadku wiąże się ze stwierdzeniem błędu, który polegał na przypisaniu oskarżonemu innego czynu, niż ten który stanowił przedmiot oceny prokuratora w postępowaniu przygotowawczym.</p> <p>Uchybienia tego dopuścił się sąd pierwszej instancji, za którego postępowanie nie</p>

	<p>powinna ponosić odpowiedzialności strona. Z tych przyczyn orzeczono jak w punkcie 2 wyroku i zwolniono oskarżycielkę posiłkową subsydiarną M. Ś. (2) od ponoszenia kosztów sądowych za pierwszą i drugą instancję.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>Koszalin 26.05.2021r.</p> <p>/sędzia (del.) Rafał Podwiński/ /sędzia Przemysław Żmuda/ /sędzia Marek Mazur/</p> <p>Z.</p> <p>- odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej i prokuratorowi.</p> <p>Koszalin 26.05.2021r.</p> <p>sędzia (del.) Rafał Podwiński</p>		